

Lekcja 10
na 5.
września
2026

AUTENTYCZNA CHRZEŚCJAŃSKA SŁUŻBA

„Zawszad uciskani, lecz nie zmiażdżeni; zakłopotani, lecz nie zrotpaczeni; prześladowani, lecz nie opuszczeni; powaleni, lecz nie zgładzeni; zawsze nosimy w ciele śmierć Jezusa, aby także życie Jezusa objawiało się w naszym ciele” (2 Koryntian 4,8-10)

Kto powiedział, że życie pastora jest wygodne? Słudzy ewangelii ponoszą wielką odpowiedzialność, a ich wysiłki nie są wolne od niebezpieczeństw.

Miłość do ginących dusz oraz troskliwa opieka, jaką należy otaczać tych, którzy już przyjęli ewangelię, aby ich podtrzymywać i budować, odróżniają prawdziwych sług od drapieżnych wilków.

Gdy zbór współpracuje ze swoimi pastorami i dokonuje zdecydowanych zmian w swoim stylu życia, staje się czynnikiem pojednania, który niesie wszystkim pociechę i radość.

PRACA PASTORA

Kompetentni słudzy

Ryzyko służby

OBOWIĄZKI CZŁONKÓW ZBORU

Ambasadorzy pojednania

Wezwanie do świętości

REZULTAT WSPÓLNEGO WYSIŁKU

Pociecha i radość

PRACA PASTORA

KOMPETENTNI SŁUDZY

„Wy sami jesteście naszym listem, zapisanym w naszych sercach,
znanym i czytanim przez wszystkich” (2 Koryntian 3,2)

Niektóre rzeczy niewiele zmieniają się z upływem czasu. Listy polecające nadal otwierają drzwi, tak jak w pierwszym wieku. Czy Paweł potrzebował listu polecającego, aby zostać przyjętym przez zbór w Koryncie? (2 Koryntian 3,1)

Miał najlepszy możliwy list polecający: samych Koryntian (2 Kor 3,2). Ich serca zostały przemienione przez łaskę Bożą za sprawą głoszenia apostoła i jego współpracowników (2 Kor 3,3).

Paweł i jego współpracownicy byli „uzdolnieni jako słudzy nowego przymierza” (2 Kor 3,6). Chwalebnego przymierza, wypisanego przez Ducha w sercu ku życiu wiecznemu.

Niektórzy jednak trzymali się innego przymierza, opartego na zbawieniu przez uczynki Prawa zapisanego na kamieniu, co przeszkadzało im dostrzec chwałę łaski (2 Kor 3,7-9).

RYZIKO SŁUŻBY

„Wszystko to dzieje się dla waszego dobra, aby łaska, docierając do coraz większej liczby ludzi, pomnażała dziękczynienie ku chwale Boga” (2 Koryntian 4,15)

Paweł rozumiał ryzyko związane ze służbą i je znosił. Wiedział jednak, że warto je podjąć, i czynił to z miłości do ludzi, którym dawał możliwość osiągnięcia zbawienia (2 Kor 4,15). Ponadto miał pewność Bożej pomocy (2 Kor 4,7-9):

Jesteśmy...

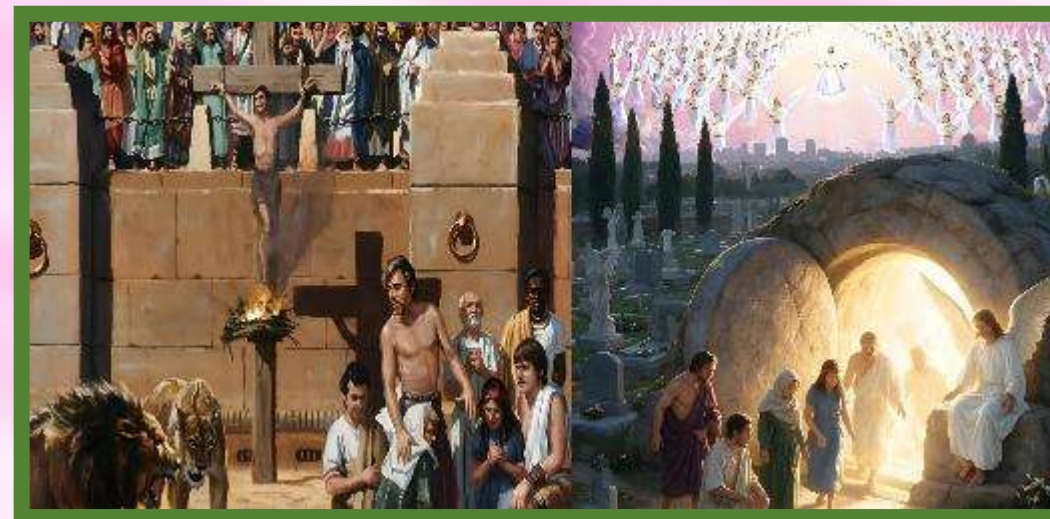
- uciskani
- zakłopotani
- prześladowani
- powaleni

Lecz...

- nie zmiażdżeni
- nie w rozpacz
- nie opuszczeni
- nie zgładzeni

Ewangelia jest głoszona przez kruchych ludzi, aby chwała należała wyłącznie do Boga.

Cierpienia są „lekkim uciskiem, który trwa tylko chwilę” w porównaniu z „przeogromną i wieczną wagą chwały”, którą otrzymamy w dniu zmartwychwstania (2 Kor 4,14-18).

OBOWIĄZKI CZŁONKÓW ZBORU

AMBASADORZY POJEDNANIA

„Wszystko to jest z Boga, który pojednał nas ze sobą przez Chrystusa i powierzył nam służbę pojednania” (2 Koryntian 5,18)

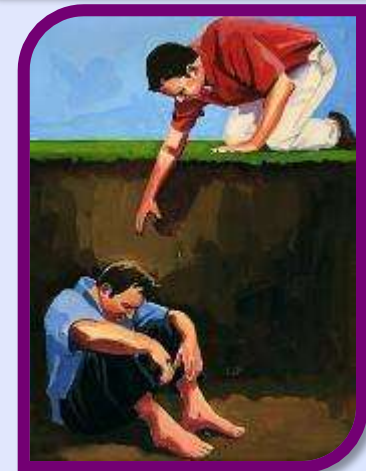
Siłą, która powinna kierować życiem zboru (i każdego jego członka), jest to: „Miłość Chrystusa przynagla nas” (2 Koryntian 5,14). Na czym polega ta miłość i do czego nas przynagla?

Chrystus oddał swoje życie z miłości. To przynagla nas, abyśmy żyli dla Niego (2 Koryntian 5,14-15).

Chrystus uczynił nas nowym stworzeniem. To przynagla nas, abyśmy pozostawili dawne życie za sobą (2 Kor 5,17).

Chrystus pojednał nas z Bogiem. To przynagla nas, abyśmy byli ambasadorami pojednania (2 Kor 5,18-20).

Miłość Chrystusa prowadzi nas zatem do radykalnej zmiany życia. Życie miłością Chrystusa skłania nas również do dzielenia się nią z innymi i zachęcania ich, by przyjęli przesłanie nadziei: „Pojednajcie się z Bogiem” (2 Kor 5,20).

WEZWANIE DO ŚWIĘTOŚCI

Wezwanie do świętości dotyczy codziennego życia zarówno sług, jak i członków zboru:

Wytrwale znosić trudności (2 Kor 6,4-5)

Wydawać owoc Ducha (2 Kor 6,6)

Być prawdomównym i sprawiedliwym (2 Kor 6,7)

Trwać niewzruszenie w każdych okolicznościach (2 Kor 6,8-10)

Otwierać serca na innych (2 Kor 6,11-13)

Oddzielać się od szkodliwego wpływu niewierzących (2 Kor 6,14-15)

„Skoro więc mamy te obietnice, umiłowani, oczyśćmy się z wszelkiego splamienia ciała i ducha, doskonaląc świętość w bojaźni Bożej” (2 Koryntian 7,1)

Łącząc różne fragmenty Starego Testamentu, Paweł podsumowuje wezwanie do świętości i jego konsekwencje (2 Kor 6,16-18):

Wezwanie

- Wyjdźcie z miejsc grzechu
- Oddzielcie się od grzeszników
- Nie dotykajcie tego, co nieczyste

Konsekwencje

- Będę mieszkał z wami
- Będę waszym Bogiem
- Będziecie moim ludem
- Przyjmę was
- Będę waszym Ojcem

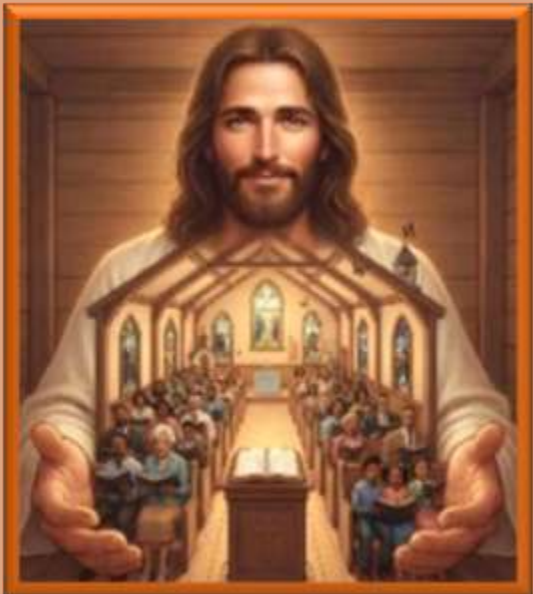
REZULTAT WSPÓLNEGO WYSIŁKU

POCIECHA I RADOŚĆ

„Mówię do was z wielką otwartością; bardzo się wami chlubię. Doznaję wielkiej pociechy; mimo wszystkich naszych utrapień moja radość nie zna granic” (2 Koryntian 7,4)

Pomimo problemów, z którymi się zmagał, Paweł był przepełniony radością (2 Kor 7,4). Co było źródłem tej radości?

Paweł napisał do Koryntian surowy list, który ich zasmucił (2 Kor 7,8). Ten smutek doprowadził ich jednak do nawrócenia (2 Kor 7,9-10). Spowodowało to całkowitą zmianę w ich relacji z Pawłem i między nimi samymi (2 Kor 7,11-12).

W ten sposób wszyscy doznali pociechy. Tytus, współpracownik Pawła, został pocieszony (2 Kor 7,7). Paweł doznał pociechy dzięki przybyciu Tytusa (2 Kor 7,6). Koryntianie również zostali pocieszeni, a to z kolei przyniosło pociechę Pawłowi (2 Kor 7,13).

Paweł nie przypisywał jednak zasługi sobie. Jeśli pastorzy i członkowie zboru mogą doświadczać radości i pociechy, to dlatego, że Bóg „pociesza pokornych” (2 Kor 7,6a).

„Służba oznacza usługiwanie i do tej służby wszyscy jesteście powołani. Hańbą dla Boga jest, gdy ktoś wybiera życie nastawione na dogadzanie samemu sobie. Moi bracia i siostry, czy zdajecie sobie sprawę, że każdego roku tysiące i tysiące dusz giną, umierając w swoich grzechach, ponieważ światło prawdy nie rozbłysło na ich drodze?”

W naszym świecie jest do wykonania wielkie dzieło. Mężczyźni i kobiety mają być nawracani nie przez dar języków ani przez czynienie cudów, lecz przez głoszenie Chrystusa ukrzyżowanego. Dlaczego zwlekać z wysiłkiem, by uczynić świat lepszym?

EGW (*Reflecting Christ*, 30 sierpnia)